Acord final (molto vivace) în activitatea fruntașilor planșei

Însemnări pe marginea campionatului balcanic de scrimă

Pentru scrimerii noștri fruntași, campionatul balcanic a constituit acordul final al unui an de activitate (mai bogată în domeniul floretei, încă modestă la celelalte arme). Și, în acest acord final, s-a impus, în primul rînd, virtuozitatea floretiștelor și a floretiștilor noștri fruntași a căror prezență în competiția balcanică a fost reclamată expres de toate țările participante. În fond, a fost întrutotul explicabilă dorința aceasta de a vedea pe planșă trăgători de faima lui Drîmbă ori a soției lui, a Ecaterinei Iencic și Olgăi Szabo, a lui Țiu sau Mureșanu.

Dimpotrivă, inexplicabilă ni s-a părut lipsa de interes a publicului bucureștean pentru evoluția acestor mușchetari care nu s-au întors cu mîna goală după asalturile de epopee de la Ciudad de Mexico.

Floretiștii în afară de concurență...

Trecînd la analiza rezultatelor din Campionatul balcanic se impune, în primul rînd, să arătăm că a fost un sensibil decalaj valoric între floretiștii noștri și marea majoritate a celorlalți. O dovedește, cu prisosință, finala competiției individuale unde patru din cei șase trăgători au fost români (Drîmbă, Țiu, Mureșanu, Haukler) cîilalți doi reprezentînd Bulgaria (Dimitrov și Grencenliev). Consacrat campion balcanic, după un baraj extrem de echilibrat cu Drîmbă, Țiu a obținut un succes pe care avea să-l onoreze și cu o foarte bună comportare în competiția pe echipe: nu a pierdut decît un asalt, la limită, în fața unui adversar — ce-i drept — mai puțin experimentat dar foarte impetuos și mobil, floretistul grec Vienopulos.

În proba pe echipe, Drîmbă a fericit doi adversari pe iugoslavul Ștefanovici și pe turcul Turgay, un trăgător extrem de tenace. Ambii au, acum, în palmares o victorie asupra campionului nostru olimpic care nu s-a întrebuințat la maximum de-a lungul tuturor asalturilor.

Mureșanu (al III-lea clasat la individual), a fost și el incomodat, în proba pe echipe, de stilul bătăios al floretiștilor greci cedîndu-le în două asalturi. În schimb, Haukler, ținînd parcă să șteargă impresia din proba individuală în care a ocupat locul al VI-lea, a adăugat excelentului său stil un plus de incisivitate în competiția pe echipe, terminînd-o fără nici o înfrîngere.

...Și o nouă confirmare a clasei floretistelor

Și pentru floretiste emoțiile aproape că au fost excluse. Intrate «in corpore» în finală, ele și-au îngăduit să tragă cu dezinvoltura caracteristică mai mult unor etape de pregătire. Suzana Ardeleanu, handicapată, într-un fel, de absența de la J.O., și-a putut permite pe planșă un respiro vizibil. Aceasta, în proba individuală.

A fost, în mod cert, o confirmare a unei clase mondiale, demonstrată cu brio, neîntrerupt, de patru ani încoace, în trei ediții ale C.M. (Paris 1965, Moscova 1966, Montreal 1967) și recent, la J.O. din Mexic.

Este neîndoielnic că și în floreta feminină supremația României în Balcani se va menține mulți ani de-acum încolo. Chiar dacă la viitoarele ediții ale competiției vor fi aliniate nu loturile prime, ci cele de tineret, cum ar fi fost mai firesc. Să zicem că de data aceasta o obligație de protocol ne-a determinat să aducem pe planșă sportivele olimpice. Însă, o dată cu 1969, ar fi de dorit ca lotul nostru reprezentativ — la floretă fete ca și la băieți — să fie alcătuit din speranțe pentru care campionatul balcanic ar însemna un foarte bun rodaj în vederea unor întreceri de mai mare anvergură.

Oricum, ținem să le felicităm pe floretistele noastre fruntașe pentru seriozitatea cu care au abordat toate asalturile, pentru grija lor de a-și respecta adversarele, în pofida unei diferențe valorice nete. Acest fapt le-a întregit aureola...

O reușită plecare în pas-fandare a lui Mihai Țiu *în asaltul cu* Malcev *(Bulgaria)*
Foto: AUREL NEAGU

Răsplata curajului

Abordată cu oarecari aprehensiuni, izvorînd dintr-o estimare generoasă a valorii adversarilor și cam prea modestă în ceea ce-i privește pe trăgătorii noștri, competiția de spadă ne-a adus satisfacții și la individual și pe echipe. Tinerii Sepeșiu și Pongrat au ocupat, în ordine, primele două locuri în proba individuală (disputîndu-și, după cum se știe, un baraj pentru desemnarea campionului), iar echipa noastră a terminat neînvinsă întrecerea cu celelalte reprezentative. Singurul moment dificil ni l-a creat echipa Iugoslaviei care a fost întrecută la tuș-averaj (4 v—4 v; 35—38 t.p.)

Campionul balcanic, Sepeșiu a fost mai inegal, în proba pe echipe, înregistrînd cîteva înfrîngeri (la Dimopulos, Anastasov, Nikolici). Sub așteptări a evoluat N. Istrate ale cărui calități reale au fost anihilate de un nejustificat complex de inferioritate în fața unora dintre adversari. Datorită acestui fapt el a lipsit din finala probei individuale. Nici D. Popescu nu a mai strălucit, ca în „Cupa României", și a ocupat locul IV.

Cel mai activ aducător de puncte pentru echipă a fost Pongrat care nu a pierdut decît un asalt (la iugoslavul Nikolici).

De remarcat că în proba pe echipe, federația a utilizat alți doi trăgători amplificînd, astfel, numărul celor angrenați în această competiție: campionul țării Al. Istrate a cărui evoluție limitată la două întîlniri nu ni s-a părut suficient de edificatoare și Moldanschi, care exceptînd întîlnirea cu echipa Iugoslaviei (abordată de el cu excesivă prudență) a lăsat impresia unei reveniri după modesta comportare din „Cupa României".

O disonanță: sabrerii

Am lăsat la urmă sabia. Nu pentru că ne-a satisfăcut doar în parte, ci fiindcă aceasta-i ordinea clasică a probelor... Într-adevăr, satisfacții doar pe jumătate: o comportare excelentă la individuale, unde, în special, Hariton Bădescu a arătat că și în urmă cu trei luni, la Budapesta, că este un mare trăgător, un scrimer de luptă, dar și un tehnician de clasă urmată de alta, surprinzător de șterasă, la echipe, în meciul decisiv pentru titlul balcanic, cu Bulgaria. Același Bădescu n-a fost decît umbra celui aplaudat cu numai două zile înainte...

Deconcertat -vizibil de lipsa de personalitate a colegului său de echipă, Alexandru Nilcă, omul marilor speranțe (pentru noi ca și pentru antrenorul Nicolae Nicolau), a evoluat timid, ceea ce în scrimă — și în general la sabie — echivalează cu lipsa de eficacitate... Iar Octavian Vintilă, sabrerul cu cea mai constantă comportare în acest an competițional, n-a putut să-și înfrîngă tracul, aidoma unui actor care urcă pentru prima oară pe scenă.

În orice caz 2—7 la București cu Bulgaria constituie un eșec fără precedent, cu atît mai neplăcut cu cît el a fost înregistrat într-o competiție oficială. Nu știm ce scuze ar putea exista pentru componenții echipei naționale, care s-au arătat capabili să demonstreze parăzi de nota 10, foarte recent — nu mai departe decît la finalele „Cupei României" — dar care le-au omis copilărește în Campionatul balcanic, preferind contraatacurile. Asta înseamnă că au acceptat, deliberat, un handicap practic irecuperabil. La sabie, îndeosebi, cine atacă are prima șansă de reușită.

Este trist că sabrerii noștri fruntași încheie anul cu un semisucces ratînd o ocazie fericită de afirmare și perspectiva de a obține sufragii în plus anul viitor. Acum, pentru a-și cîștiga locul la mondiale, ei vor trebui s-o ia de la început!

Sebastian BONIFACIU
Tiberiu STAMA

Adevărul despre abandonul lui Monea

Finala categoriei semigrea din cadrul turneului olimpic de box trebuia să pună față în față doi pugiliști bine cotați în arena internațională: Pozniak (U.R.S.S.) și Monea (România). După cum se știe, meciul nu s-a disputat, fiindcă reprezentantul nostru a fost oprit de medic să boxeze. La festivitatea de premiere Ion Monea a apărut cu un bandaj ghipsat aplicat pe față.

De atunci, s-au făcut tot felul de presupuneri: unii au fost convinși că Monea s-a găsit în imposibilitate de a susține meciul final, iar alții (cîți?) au bănuit că dinamovistul s-ar fi mulțumit cu medalia de argint și că ar fi refuzat să susțină lupta cu Pozniak.

Curajos, cu nasul rupt...

Zilele trecute ne-a vizitat la redacție, medaliatul cu argint, Ion Monea.

— Se spune că ați refuzat să boxați cu Pozniak și că apariția dv. la festivitatea de premiere, bandajat, ar fi fost un truc...

— *Nu există sportiv care, fiind atît de aproape de realizarea idealului său (o medalie olimpică de aur), să nu dorească din tot sufletul să se sacrifice, dacă este nevoie, pentru aceasta.*

Sînt convins că finala olimpică la categoria mea ar fi furnizat o partidă extraordinară, dar, înainte de aceasta, a fost semifinala cu polonezul Dragan. Cu el mai boxasem și ne cunoșteam perfect. Îl mai învinsesem de trei ori. În semifinala din Mexic mai rămăsese aproximativ un minut. Am inițiat un atac cu intenția de a plasa o lovitură de dreapta. În același moment, adversarul meu a trimis o contră — tot de dreapta, care m-a lovit în plină față. Am fost numărat. M-am ridicat și am continuat lupta. Fiind încălzit nu am simțit nimic. În cabină, după aproximativ 10 minute, pe lîngă hemoragia care era abundentă au început și durerile. Am plecat imediat în satul olimpic, iar dr. Radovici mi-a făcut un prim consult și mi-a aplicat un tratament de urgență pentru a-mi calma durerile. Meciul cu Dragan s-a disputat joi seara. Vineri am stat toată ziua în pat sub supravegherea medicului. Sîmbătă dimineața am făcut cîntarul și controlul medical, pentru finală. După aceea, dr. Radovici m-a trimis la policlinica satului Olimpic unde mi s-a făcut radiografia. Medicii mexicani au diagnosticat: fractură. M-au introdus într-o sală și, după pregătirile specifice, eram convins că vor să mă opereze. Am profitat de un moment de neatenție și am fugit la cantonament. Din acest moment a intervenit dr. Radovici, care intuia diagnosticul dar aștepta confirmarea prin radiografie. Eu, în orice caz, doream să susțin partida cu Pozniak.

— Ce s-a întîmplat în continuare?

— *Cred că cel mai indicat să vă dea amănunte este dr. Radovici.*

L-am căutat la dispensarul central pentru sportivi din București, pe dr. Paul Radovici, solicitîndu-i lămuririle necesare.

Operația din aerogara Detroit

— Vă rugăm să ne spuneți ce s-a întîmplat cu Ion Monea înaintea finalei?

— *În urma victoriei din semifinală, întrevedeam un meci foarte disputat, cu destule șanse pentru reprezentantul nostru. Totuși, lovitura recepționată de Monea de la Dragan mi-a dat de gîndit asupra viitoarei partide, întrucît clinic constatasem o fractură a piramidei nazale pentru care așteptam confirmarea radiografică. Radiografia executată în satul Olimpic a arătat o fractură cominutivă a piramidei nazale, pentru care a trebuit să intervenim de urgență. Intervenția a fost executată la serviciul de chirurgie maxilo-facială a asigurărilor sociale din Mexic, de către dr. Andreas Suarez împreună cu mine. Operația a durat aproximativ două ore și a constat în reducerea fracturii și imobilizarea în aparat ghipsat. În felul acesta Monea nu mai putea susține partida finală, unde, repet, cred că ar fi făcut o figură onorabilă. După trei zile de la intervenție, în drum spre patrie, a trebuit să-i degajez căile nazale de sonde și mese. Această „operație" a avut loc în aerogara orașului Detroit din S.U.A.*

— Deci, Monea a avut motive obiective de a nu urca treptele ringului pentru meciul final. Ce ne puteți spune acum despre activitatea sa viitoare, și dacă intervenția chirurgicală va influența randamentul reputatului nostru pugilist?

— *La două săptămîni după sosirea în patrie atela ghipsată i-a fost scoasă. Deocamdată Monea este în refacere, iar peste aproximativ 45 de zile își va putea relua din plin pregătirile.*

Cu Pozniak, la europene?

Sperăm că în acest fel a fost elucidată cauza absenței boxerului nostru de la finala categoriei semigrea din cadrul J.O. din Mexic. Pugiliștii noștri au început pregătirile pentru campionatele europene din 1969 ce vor avea loc în România. Ion Monea își va relua antrenamentele, iar finala cu Pozniak, care nu a avut loc la Arena Mexico, s-ar putea disputa la București. O așteptăm!

Paul IOVAN

Panoramic sportiv intern

(Urmare din pag. 1)

grupa „A" a campionatului mondial și aspiră cu ambiție la un loc în elita hocheiului.

★

De-o săptămînă șahiștii se află în întrecere. Acest campionat (al 32-lea) care a început prin furtuni de discuții și proteste datorită forfaitului a trei favoriți, se desfășoară anonim. Deși, turneul este interesant și oferă momente de luptă intensă. Marea dificultate a unui pronostic îl face chiar palpitant. Multe preferințe converg către Dolfi Drimer, socotit un favorit al turneelor... fără favoriți. Alții aduc în discuție numele binecunoscut și respectat al doctorului Troianescu, vestit pentru tenacitatea și ambiția sa. Deocamdată, conduc trei „regi ai remizei" — Reicher, Stanciu și Mititelu. Dar concursul nu și-a consumat nici a treia parte. Federația a făcut un act foarte onorabil anunțînd că învingătorul va fi primul nostru reprezentant în competiția turneelor zonale cu care începe o nouă ediție a campionatului mondial. Pentru celelalte locuri acordate României se vorbește despre un baraj.

★

Popicele (sportul cu mai mulți — și mai buni — practicanți decît fotbalul) au din acest an un campionat pe echipe, sistem divizie. Ironicii, care au zîmbit la aflarea veștii, uită probabil că la popice Elveția nu ne-a învins niciodată cu 7—1! În plus, o competiție de regularitate este totdeauna binevenită.

Divizia programează jocuri interesante, printre care derbiul feminin Voința București—Laromet București. Deschis este și meciul Voința Tg. Mureș—Voința Cluj (ah, cît de multe Voințe și ce puțină imaginație!).

În turneul masculin, Voința Tg. Mureș (tot Voința!) și Petrolul Ploiești își vor menține, probabil, primele două locuri, fiindcă C.F.R. Timișoara și, respectiv, Rapid București nu le pot pune în dificultate.

★

Amatorilor de volei să le reamintim „cuplajul" interbucureștean, Rapid — Steaua și Dinamo—Progresul (care făcea odată săli pline) și o nouă evoluție în Capitală a formației feminine Penicilina Iași, revelația acestui campionat. Studentele de la I.E.F.S. au o misiune grea în fața moldovencelor, hotărîte să ducă titlul în Copou.

Iar tuturor amatorilor de sport le recomandăm rubrica noastră de sîmbătă, „Unde mergem", care va completa la modul precis rîndurile acestui „Panoramic".

Cîteva rezultate bune nu pot acoperi insuficiențele atletismului nostru

(Urmare din pag. 1)

lare locale, au fost amenajate și date în folosință săli speciale de atletism în județele Galați, Timiș, Brăila, Botoșani, Vrancea, Cluj, Vîlcea care vor asigura continuitatea pregătirii și pe timpul iernii. S-a acordat totodată o mai mare atenție secțiilor din țară. La aproape 20 li s-au asigurat buget, echipamente și materiale, într-un mod corespunzător cerințelor actuale, pentru o activitate de o calitate superioară.

★

Deși s-au realizat și rezolvat o serie de probleme care au făcut să sporească valoarea atletismului românesc, totuși nu trebuie să uităm că în activitatea secțiilor de atletism se mai manifestă multe lipsuri, în special în domeniul selecției și al pregătirii. În primul rînd, de aceste stări de lucruri se fac vinovați antrenorii din cluburi, dar și colegiul central al antrenorilor, care n-a tratat cu toată atenția și seriozitatea problema selecției. De ani de zile se știe, de pildă, că sîntem deficitari la aruncarea suliței, la greutate și la disc băieți, ca și la sprint. Și, cu toate acestea, nu s-a luat încă nici o măsură practică de realizare a unei munci de selecție orientată pe baze științifice.

Antrenorii își pierd, pur și simplu, timpul cu elemente fără perspectivă, al căror gabarit îi face necorespunzători pentru aruncări. Unii dintre elevii antrenorilor Cristache Bârta, Ion Ginscă, Nicolae Dragomir, Constantin Bobei, Lixandru Pândele etc. deși beneficiază, de ani de zile, de condiții bune de lucru nu au dat randamentul scontat, dar banii s-au cheltuit! Ce părere au specialiștii în cauză, ai căror elevi nu obțin nici un rezultat de atîta vreme, sau obțin unele cifre promițătoare la vîrsta junioratului, pentru ca apoi, la seniorat, să bată pasul pe loc? La sprint, elevii antrenorului Vasile Dumitrescu (Vosminschi, Iliescu, Moldovan, Botezan) au stat o perioadă îndelungată în pregătire centralizată fără să atingă obiectivele propuse, pentru unii dintre ei de 10,4 sau 10,5 pe 100 m, de fapt rezultate care astăzi nu mai spun nimic pe plan mondial. Alexandru Stoenescu l-a antrenat pe Petre Ciobanu, care acum 3 ani, ca junior, a alergat 10,5, iar astăzi nici nu mai face parte din echipa pentru Balcaniadă. De asemenea, Ion Vintilă cu eleva sa Adriana Ciobotaru, încercă de 2 ani cînd la lungime, cînd la pentatlon, poate o „ghici" vreo probă. Nicolae Păiș, cu elevii săi Ion Damaschin, Ion Rusnac, Dan Săvescu, Ovidiu Lupu, Victor Caramihai și alții care s-au bucurat vreme îndelungată de condiții optime de pregătire n-au reușit să-și aducă aportul pentru echipa națională.

Și, dacă ne gîndim bine, toate aceste lipsuri la nivelul loturilor se datorează faptului că unii atleți se antrenează puțin și nu duc o viață sportivă, iar antrenorii lor le tolerează tot felul de abateri, arătînd prin aceasta că sînt „băieți buni".

În afara acestor lipsuri care au o influență directă asupra rezultatelor, mai sînt și alte cauze legate de activitatea secțiilor de atletism. Ca să căutăm secții cu rezultate slabe nu trebuie mers prea departe, deoarece chiar în municipiul București, secțiile Steaua, Dinamo și Clubul Atletic Universitar, care centralizează peste 75 la sută din componenții echipei naționale și care beneficiază de cele mai bune condiții, au avut, în acest an, o activitate necorespunzătoare.

La Steaua conducerea clubului nu a mai făcut de 2 ani o analiză temeinică a secției; la Dinamo s-au înregistrat o serie de abateri ale atleților și antrenorilor iar la Clubul Atletic Universitar, după 7 luni de pregătire în condiții optime, rezultatele nu arată un progres evident etc.

Rezultatele Vioricăi Viscopoleanu și Mihaelei Peneș nu pot acoperi unele lipsuri ale acestor secții, în ceea ce privește creșterea cadrelor care să vină pe urmele lor.

Nici consiliile județene și municipale, comisiile de atletism din cadrul acestora, nu și-au desfășurat activitatea așteptată. Indicațiile trasate, cu diferite ocazii, de către conducerea C.N.E.F.S. și a F.R.A. nu au fost respectate și îndeplinite. Federația română de atletism a tras la răspundere și a sancționat în ultima parte a anului o serie de abateri săvîrșite de către unii atleți (Nicolae Perța, Șerban Ioan, Ion Rățoi, Andrei Deac) și de antrenori (Nicolae Păiș, Constantin Dumitrescu). Aceste măsuri au fost luate după repetate avertizări care au fost date sportivilor și antrenorilor, cu privire la nerespectarea programelor de antrenament și de concurs, ca și pentru abateri disciplinare. La toate aceste lipsuri, desigur și Biroul F.R.A. are o parte din vină, întrucît nu a manifestat o suficientă exigență față de atitudinea și comportarea unor atleți și antrenori.

★

Ne propunem ca, în constătuirea care începe astăzi la Snagov, împreună cu conducerile consiliilor județene pentru educație fizică și sport, cu comisiile de atletism, cu conducerile cluburilor și secțiilor de atletism, ca și cu ceilalți factori care-și aduc contribuția la activitatea sportivă, să analizăm temeinic realizarea calendarului F.R.A. și a celui pe plan județean, a liniei orientative în privința metodicii antrenamentului sportiv și a criteriilor de selecție la toate nivelurile, să revizuim regulamentele competițiilor de atletism etc. pentru a avea garanția că în următorii 4 ani, pînă la Olimpiada din 1972, atletismul românesc se va ridica la valoarea mult așteptată.

Cooperativa
Deservirea

ANUNȚ

Pentru învățarea limbilor: franceză, engleză, germană, sponiolă, italiană, greacă modernă, latină, rusă, cooperativa „DESERVIREA" organizează cicluri cu durata de 6 luni, diferențiate pentru începători și avansați. Costul unei ore 5 lei, cooperativa garantează calitatea predării. Inscrieri și informații zilnic între orele 13–17 în str. Filitti nr. 10 la telefon 13.54.69.

UZINA DE ANVELOPE
„Danubiana"

prelungirea șos. Olteniței nr. 181, autobuz nr. 44,

angajează personal (bărbați) pentru calificare în meseria de operatori chimiști prin cursuri de scurtă durată.
Condiții de angajare:
— absolvenți ai cursului elementar
— vîrsta între 18—40 ani
— domiciliul stabil în București, comunele subordonate sau localități aparținînd Județului Ilfov, situate în apropierea șoselelor: București—Oltenița, București—Giurgiu și București—Alexandria, la distanța de maximum 50 km de unde să facă naveta zilnic cu autobuzul, costul fiind suportat de uzină.
Pe timpul școlarizării, cursanții vor fi retribuiți cu salariu de 948 lei lunar.

Uzina Semănătoarea,
Spl. Independenței nr. 319
angajează de urgență:

— lăcătuși, strungari, frezori, electricieni, sudori și muncitori necalificați, cu domiciliul în București sau județele Ilfov, Dîmbovița, Teleorman, Ialomița și Prahova, cu condiția de a face naveta. Solicitanții se vor adresa zilnic între orele 7–15 la serviciul personal, telefon 13.68.10, interior 271.
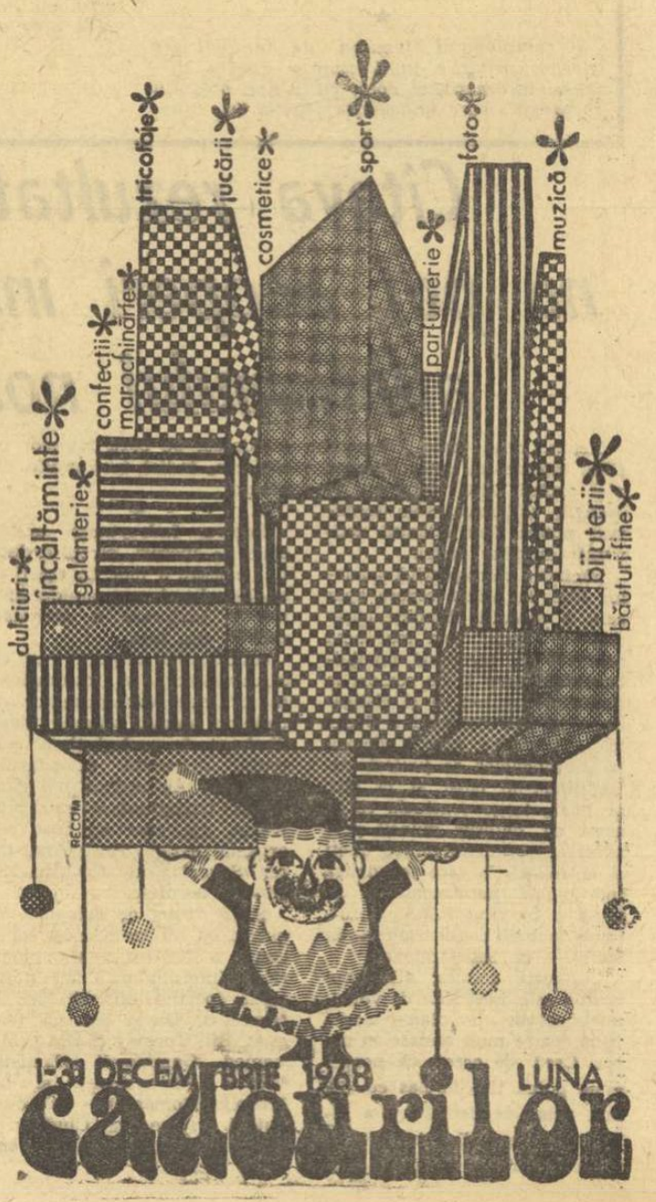
ALEGEȚI DIN TIMP CADOURILE PE CARE DORIȚI SĂ LE OFERIȚI CELOR DRAGI